

2^ο ΒΡΑΒΕΙΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ-ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΧΡΥΣΟΒΕΡΓΗ
2^ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΚΑΛΛΙΠΟΛΗΣ ΠΕΙΡΑΙΑ
ΙΔΡΥΜΑ
Α' ΤΑΞΗ
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ
ΛΑΣΚΑΡΙΔΗ
και
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥΣΗΣ
2^ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΚΑΛΛΙΠΟΛΗΣ ΠΕΙΡΑΙΑ
Α' ΤΑΞΗ

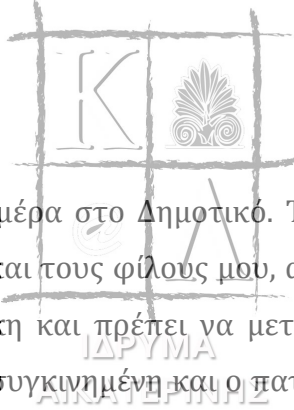
ΤΙΤΛΟΣ: «ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΟΥ ΑΡΗ»

Ένα δωδεκάχρονο παιδί, ο Άρης
αντιμετωπίζεται από τους
συμμαθητές του, όπως τα
περισσότερα παιδιά στο Γυμνάσιο.
και το χειρότερο για αυτόν είναι
πως δεν έχει κάποιον να τον
βοηθήσει, αφού στο οικογενειακό
του περιβάλλον επικρατεί πόλεμος...
Θα καταφέρει ο Άρης να
αντιμετωπίσει τα βασικά
προβλήματα ενός παιδιού στην
εφηβεία, με μόνη συμπαράσταση το
ημερολόγιό του;;;

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΟΥ ΑΡΗ

Στο βιβλίο αυτό, ο αφηγητής θα μας διηγηθεί μερικές περιπέτειες από τα σχολικά του χρόνια. Θα μας πει για τις καλές αλλά και κακές του μέρες στο σχολείο.

15 Ιουνίου 2009:

Σήμερα ήταν η τελευταία μέρα στο Δημοτικό. Το πρωί που ήταν η τελευταία φορά που έβλεπα το σχολείο και τους φίλους μου, αφού η μητέρα μου βρήκε πολύ καλή δουλειά στη Θεσσαλονίκη και πρέπει να μετακομίσουμε εκεί. Πήραμε τους ελέγχους. Η μητέρα μου ήταν συγκινημένη και ο πατέρας μου περήφανος από τους άριστους βαθμούς μου. Μετά, ο Πέτρος με κάλεσε σπίτι του όπου με περίμεναν οι φίλοι μου οι οποίοι είχαν οργανώσει αποχαιρετιστήριο πάρτυ.

[...]

10 Σεπτεμβρίου 2009:

Αύριο αρχίζει το σχολείο και είμαι πολύ ενθουσιασμένος. Ελπίζω να βρω πολύ καλούς φίλους ακριβώς όπως αυτοί του Δημοτικού. Θέλω να γνωρίσω το σχολείο, τους καθηγητές και τους καινούργιους φίλους μου.

11 Σεπτεμβρίου 2009:

Μόλις γύρισα από τον Αγιασμό. Δεν ξέρω από πού να ξεκινήσω: το σχολείο είναι φανταστικό, όπως το φανταζόμουν. Από την πρώτη στιγμή τα παιδιά μου φάνηκαν πάρα πολύ καλά και με υποδέχτηκαν πολύ θερμά. Οι καθηγητές είχαν ένα πλατύ χαμόγελο, φαίνεται να με συμπάθησαν. Ανυπομονώ να ξεκινήσει και επίσημα το σχολείο...

[...]

18 Σεπτεμβρίου 2009:

Η μέρα ήταν υπέροχη. Η φιλόλογος μου είπε για πρώτη φορά «Μπράβο». Ήμουν πολύ περήφανος για τον εαυτό μου, αν και οι συμμαθητές μου ζήλεψαν λίγο... Στο διάλειμμα κάτι περίεργο συνέβη: ο Νικόλας και ο Κώστας φάνηκαν να με παρακολουθούν και με κοιτούσαν επίμονα... τους αγνόησα φυσικά.

19 Σεπτεμβρίου 2009:

Αυτή είναι η χειρότερη μέρα της ζωής μου... είμαι άρρωστος, δεν πήγα σχολείο και κανείς δεν μου έφερε τα μαθήματα... Γιατί άραγε;

[...]

29 Σεπτεμβρίου 2009:

Επιτέλους ξαναπήγα σχολείο! Η καθηγήτρια μου έκανε παρατήρηση επειδή δεν είχα κάνει τα μαθήματα μου. Παρόλο που της εξήγησα πως κανείς δεν

ενδιαφέρθηκε να μου δώσει τα μαθήματα. Στο διάλειμμα ρώτησα την Σταυρούλα αν ρώτησε κανείς για εμένα και μου είπε όχι...

30 Σεπτεμβρίου 2009:

Αυτά που μου είπε εχθές η Σταυρούλα με προβληματίσαν... έτσι και εγώ το έψαξα... δοκίμασα να πω στα αγόρια της τάξης μου να συναντηθούμε εκτός σχολείου όμως πριν προλάβω να μιλήσω έφυγαν... λες και με αγνοούν.

[...]

6 Οκτωβρίου 2009:

Τα αγόρια έχουν δεθεί πολύ μεταξύ τους και με αφήνουν στην απ' έξω. Τους «παρακολούθησα» για να δω τι σχεδιάζουν και είδα ένα τρομερό θέαμα: άρχισαν να δέρνουν κρυφά από όλους ένα παιδί από το Α2 στις τουαλέτες... μόλις τελείωσαν και έκαναν τη μύτη του παιδιού να ματώσει, με είδαν να τους κοιτάω έντρομος και μου είπαν «ΕΣΥ ΘΑ ΕΙΣΑΙ Ο ΕΠΟΜΕΝΟΣ».

[...]

18 Οκτωβρίου 2009:

Δεν μπορώ να καταλάβω τι σημαίνει σ' αυτό το σχολείο «φάρσα». Στο διάλειμμα όλοι μου οι συμμαθητές με φώναζαν «χαζό». Δεν μπορείτε να φανταστείτε πόσο ταπεινωτικό ήταν να με φωνάζουν χαζό μπροστά σε όλους.

[...]

7 Νοεμβρίου 2009

Είτε το πιστεύετε, είτε όχι ακόμα με φωνάζουν χαζό. Σήμερα με μείωσαν πάρα πολύ... είπαν μέσα στην τάξη ότι είμαι φτωχαδάκι και δεν έχω λεφτά για τα τετράδια... Ηρέμησα όμως όταν η καθηγήτρια τους έβαλε τιμωρία και μου είπε να τους αγνωώ.

[...]

28 Νοεμβρίου 2009

Αυτά τα αγόρια έχουν πολύ θράσος!!! Μου ζήτησαν μέχρι και λεφτά για να μην με ενοχλούν... Εγώ δεν ήθελα να χάσω την υπόλοιπη αξιοπρέπεια μου και εκτός αυτού κρατούσα μόνο 10 ευρώ... Σιγά μην τους τα έδινα. Για να αποφύγω καμιά τρελή αντίδραση τους είπα πως θα το σκεφτώ...

[...]

17 Δεκεμβρίου 2009

Έχω δεχτεί πολλές πιέσεις από τα παιδιά σχετικά με τα λεφτά... δεν άντεξα πια τις πιέσεις τους και τους έδωσα όλες τις οικονομίες μου που είχα μαζέψει για το laptop μου... Το μόνο καλό με αυτή την ιστορία είναι πως δεν θα με ξαναενοχλήσουν.

[...]

25 Δεκεμβρίου 2009

Δεν θα με ξαναενοχλήσουν είπα; ΤΟ ΠΑΙΡΝΩ ΠΙΣΩ!!! Μου κατέβασαν το παντελόνι στο προαύλιο. Με έκαναν ρεζίλι των σκυλιών μπροστά σε όλο το σχολείο... Πήγα να μιλήσω στην μητέρα μου όμως μάλωνε με τον πατέρα μου... ως συνήθως... Τουλάχιστον θα ηρεμισώ στις χριστουγεννιάτικες διακοπές.

[...]

20 Ιανουαρίου 2010

Ήρθε το θαύμα των Χριστουγέννων... οι γονείς μου δεν τσακώθηκαν καθόλου τις γιορτές... επίσης τα παιδιά έχουν πάψει να με ενοχλούν... Και εκτός αυτού, κουράστηκα με αυτούς τους αλήτες... πλέον για εμένα, το παρατσούκλι τους θα είναι «αδιάφοροι».

[...]

26 Ιανουαρίου 2010

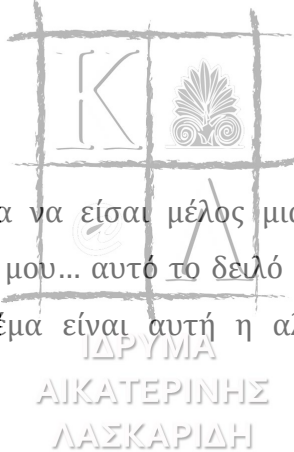
Νιώθω μεγάλη αυτοπεποίθηση και δεν ξέρω γιατί... Μάλλον φταίει το ήρεμο κλίμα που επικρατεί στο σπίτι χαίρομαι τόσο πολύ που ηρέμισαν τα πράγματα βέβαια αυτή η γαλήνη με έχει γεμίσει αμφιβολίες και αναρωτιέμαι αν οι «αδιάφοροι» σχεδιάζουν κάποιο καινούριο τρόπο να με ταπεινώσουν...

27 Ιανουαρίου 2010

Μια ευχάριστη αλλαγή μπορεί να επηρεάσει τον κόσμο που την αποδέχεται... Ήρθε ένας καινούριος μαθητής στο τμήμα μας, ο Παναγιώτης. Φαίνεται πολύ καλό παιδί από την κουβέντα που είχαμε στο διάλειμμα... Έβαλα ένα στοίχημα με τον εαυτό μου... θα προστάτευα τον Παναγιώτη από τους νταήδες της τάξης μου... δεν θέλω να περάσει ότι πέρασα και εγώ...

[...]

16 Φεβρουαρίου 2010

Είναι υπέροχο συναίσθημα να είσαι μέλος μια ομάδας. Ο Παναγιώτης έχει αλλάξει ριζικά τον χαρακτήρα μου... αυτό το δειλό αγόρι που φοβάται τις απειλές μιας συμμορίας πάει... το θέμα είναι αυτή η αλλαγή να επηρεάσει το άλλο «στρατόπεδο»

[...]

28 Φεβρουαρίου 2010

Ακούστε περιστατικό: Ενώ καθόμουν με τον Παναγιώτη, έρχονται οι «αδιάφοροι» με ύφος, παίρνουν το απουσιολόγιο από τα χέρια μου, το βρέχουν, το σκίζουν και μου το δίνουν... και ενώ άκουγα τον εξάψαλμο του καθηγητή όλοι οι νταήδες είπαν πως είδαν τον Παναγιώτη να το κάνει... εγώ εκεί θύμωσα και αφού είπα στο καθηγητή ότι μου έχουν κάνει τα παιδιά, έδωσε σε εμένα και τον Παναγιώτη αποβολή... και η κατηγορία: ΟΤΙ ΤΑ ΕΒΓΑΛΑ ΟΛΑ ΑΠΟ ΤΟ ΜΥΑΛΟ ΜΟΥ... αλλά δεν με ξέρουν καλά... Ο Παναγιώτης τι τους έφταιξε;;; Αυτό αναρωτιέμαι...

[...]

3 Μαρτίου 2010

Σήμερα ξαναξεκίνησα σχολείο... ο Παναγιώτης έκανε μία χαζομάρα... πήγε στους «αδιάφορους» και τους ρώτησε γιατί το έκαναν αυτό... ήταν έτοιμοι να του τις βρέξουν αλλά για καλή του τύχη τον πήρα από εκεί... γυρίζοντας σπίτι άκουσα κάτι που δεν περίμενα...

4 Μαρτίου 2010

Το διαζύγιο των γονιών μου βγαίνει σε 3 μήνες... δεν μπορώ να το πιστέψω... και φαίνονταν τόσο ευτυχισμένοι τον τελευταίο μήνα... έχω ένα ανάμεικτο συναίσθημα μίσους και λύπης... μετά από αυτήν την τόσο σκληρή ανακοίνωση νιώθω έτοιμος να αντιμετωπίσω τα πάντα... ακόμα και την οργή των αντιπάλων μου...

[...]

15 Μαρτίου 2010

Κατάλαβα πως μόνο με τον λόγο μπορούν να λυθεί η διαμάχη ανάμεσα σε εμένα και στους νταήδες... πιο πολύ όμως ανησυχώ για την ασφάλεια του Παναγιώτη...

16 Μαρτίου 2010

Όταν όλα τα μέλη της συμμορίας ήταν ήρεμα πήγα με τον Παναγιώτη, ο οποίος δεν είχε ιδέα τι ήθελα να κάνω, και τους ζήτησα να μιλήσουμε με τους δικούς μου όρους... παρόλο που ήταν έτοιμοι για μεγάλο καβγά, τους ρώτησα με ψυχραιμία τι ήθελαν για να μας αφήσουν ήσυχους... Έμειναν αγάλματα... πρώτη φορά κάποιος αντιστεκόταν στη δύναμη και στην εξουσία που ασκούσαν σε όλους... Εκείνη τη στιγμή παρατήρησα πως όλοι ήταν απλά πιόνια του Αλέκου και δεν ήθελαν να φέρονται έτσι... Ο Μάκης με έκανε να σιγουρευτώ με ένα μήνυμα στο κινητό μου που μου ζητούσε να γίνει φίλος μας και πως ο Αλέκος απειλούσε και τους ίδιους πως αν δεν έκαναν ότι έλεγε θα τους παρατούσε... εγώ του έγραψα πως όποιος ήθελε να γίνει φίλος μας να μας το έλεγε αύριο...

17 Μαρτίου 2010

Οι μέχρι στιγμής «αδιάφοροι», εκτός του Αλέκου ήρθαν και μας ζήτησαν συγνώμη και να τους δεχτούμε στην παρέα μας... εμείς δεχτήκαμε με χαρά και η παρέα μας μεγάλωσε κατά 8 άτομα... Επιτέλους η διαμάχη με τα παιδιά τελείωσε... Ο Παναγιώτης με θεωρεί πλέον κολλητό του και εγώ χαίρομαι που κέρδισα το στοίχημα που είχα βάλει με τον εαυτό μου...

ΤΕΛΟΣ